

antog da ogsaa, at dets Virkning vilde blive behøvelig større. I saa Henseende har man imidlertid, som det viser sig, atter taget fejl; thi nu ligger her et Forslag, ledtaget af en Skrivelse fra Ministeren, hvoraf det fremgaar, at man atter har forregnet sig i Hundested. Det forholder sig ikke, som man dengang troede, saa, at man for den Sum, man vilde laane, kunde bygge en tilstrækkelig god Havn, og at man kunde betale Pengene tilbage indenfor en rimelig Tid; men det har senere vist sig, at selve Planen til Havnen ikke var saa vel overveiet, som den egentlig burde have været. Der var saavel med Hensyn til Mølerne som med Hensyn til Priiserne gale Beregninger. Det hedder i saa Henseende, at baade Priiserne for Høblen, for Smedearbejde og for Tømmerarbejde have været galt beregnede og for lavt ansatte fra først af. Det Samme gjælder, for at jeg skal tage Alt med, Priiserne paa det tekniske Tilsyn og Administrationen. Jeg tror saaledes ikke, at der let kan være mange Priiser tilbage, som ikke have været galt beregnede, og man kan altsaa sige, at samtlige Priiser fra først af være urigtige. Ligeledes har Bygningen af Mølerne været for svag, og i denne Henseende har Planen altsaa ogsaa været mindre vel overveiet. Nu, efter et Mars Forløb, er man kommen til det Resultat, at man maa have flere Penge; men samtidig er man kommen til det Resultat, at man ikke kan betale saaledes, som man troede, da man først bad om dem, idet det, for at man kan have Ud sigt til at betale, vil blive nødvendigt at faae en langt større Frist, nemlig en Udvidelse fra 40 til 50 Aar. Jeg tror ikke, at man strengt taget kan sige Noget til, at det gaar de Aar, der projektere Havneanlæg ved Hundested, galt med deres Beregninger, thi det er af de Ting, vi saa ofte se i vor Administration, at der regnes fra først af galt, og at senere viser det sig, at Overslagene ikke staa til, idet man senere ser, at Arbejdet koster en Gang saa meget, og at hele Arbejdet maa gjøres ganske anderledes, end man fra først af har tænkt sig. Men naar man begjærer Laan og vedbliver at begjære Laan, saa er det dog et billigt Forlangende fra Statskassens Side, forekommer det os, at man har sine Overslag og Planer saaledes fuldt gjennemtænkte og motiverede, at det, man begjærer, ogsaa staaer til, og at de Løfter, man giver om at betale tilbage, virkelig kunne holdes. Det har ikke været Tilfældet her; men disse Laan ere den ene Gang efter den anden blevne begjærede uden tilstrækkelig Forberedelse og ikke betalte tilbage, fordi man ikke tilstrækkelig har overveiet eller været paa det

Neue med, hvad man, naar det kom til Stykket, kunde præstere. At dette skulde blive Skik er dog Noget, Statskassen bør forhindre, fordi der ellers vil være en ligefrem Opfordring til allevegne fra at komme med halvt gjenmarbejdede Planer og ikke vel overveiede Løfter om Tilbagebetaling for paa Grundlag deraf at skaffe sig Laan af Statskassen, som, naar de gives, dog ingen Nytte gjøre, netop fordi Planerne ikke forud have været ordentlig gjennemtænkte, og saa har der efter mange Mars Forløb ikke blot vist sig Tab for Statskassen, som selv maa betale, men Pengene have været spildte, fordi Arbejdet ikke er blevet tilfredsstillende udført. Flertallet tror derfor, at der er Anledning til at vise, at man ikke billiger den Fremgangsmaade, her er fulgt, og at man derfor bør negte den begjærede Forhøielse og den forlangte Forlængelse af Fristen for Tilbagebetaling. — Under de nævnte Paragrafer findes der enkelte Punkter i Betænkningen, som jeg med et Par Ord skal berøre. I Betænkningen Nr. 318 findes der en Bemærkning angaaende en Stationsbygning i Nykjøbing paa Mars. Man gaar ind paa det af Ministeren stillede Forslag om at bygge en Stationsbygning i Nykjøbing paa Mars, og dermed staaer i Forbindelse et Forslag paa § 6 om at bygge en Poststation der, men Betingelsen for begge disse Bevillinger er fra Udvalgets Side, at der, forinden der tages fat paa Bygningen af begge disse Etablissementer, foreligger en endelig og bestemt Plan om, hvormed man vil bruge, og hvad man vil gjøre. Den Betegnelse „provisorisk Station“, som her er brugt, er ikke blot i og for sig af faadav Natur, at man faar mindre Lyst til at gaa ind paa Forslaget, fordi man er i Tvivl om, hvorvidt det overhovedet er fornuftigt at anvende en Sum derpaa, men er overhovedet egnet til at vække Betænkning, fordi man ikke kan se af Bevillingen, hvad egentlig den foreløbige Station koster. Det kan ikke være Meningen at anvende hele Bevillingen, saaledes som den er opført, nogle og tredie Tusind Kroner paa de forskjellige Konti til at bygge en ganske midlertidig Station. Meningen maa altsaa være, at Ministeriet vil have den nævnte Sum til Raadighed og saa tage under nærmere Overveielse, hvor meget den vil bruge deraf. Men derved bliver jo i Virkeligheden det budgetterede Beløb og de Oplysninger, der findes i Anmærkningerne, fuldstændig illusoriske. Derfor den høie Regjering ikke er istand til inden 3die Behandling at give nye Oplysninger, er Bevillingen altsaa kun givet under Forudsætning af, at Stationen ikke